

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 31. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm1298/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

og paa det sidste førte de den tilbage til Israels Land. Da blev af Israel glad, men de lode dog ikke af at synde med Herren og tjene Afguder tilligemed Ham, derfor gav Herren dem i deres Fienders Haand, indtil de jamrede sig, og længtes efter Guds Frelsing. Og det skedte, at Samuel foresamlede Folket, og bød dem at bortkaste Afguders Billeder, og omvende sig til Herren, og de gjorde saa, og da Philisterne igjen drog op mod Israel, da lod Herren tordne over dem med en spat Torden paa den samme Dag, og forfærkede dem, saa bleve de slagne for Israels Ansigt, og Samuel domte Folket med Ret og Retsfærdighed alle sit Embeds Dage, og Philisterne kom ikke mere i dets Landemærke, alle Samuels Dage. 1 S. B. 5. 6. 7.

Og det skedte der Samuel blev gammel, da satte han sine Sønner til Dommere ude i Landet, men de vandrede ikke i hans Bred, men boiede Retten og domte uret for Gaver. Da foresamlede de Ælste af Israel sig til Samuel i den By, hvor han boede i Ramah, og dermed beklagede de sig, at de begyndte med at klage paa hans Sønners uretvisse Domme, men det var deres Hverende, at de sagde: giv os en Konge! thi vi, vi vil ogsaa være som alle Hedningene, og vor Konge skal domme os, og drage ud for vort Ansigt at føre vore Krige. Det syntes ilde for Samuels Øine, thi Herren var Israels Konge, og Han havde givet dem en Lov at dommes derefter, og Han var uddraget i Strid for

deres Ansigt, og havde frelst dem af deres Fienders Haand; men Herren sagde til Samuel: hør Folkets Røst i alt Det, som de tale til dig, thi de have forkastet mig, at Jeg skal ikke regiere over dem. Og der var en Mand, ved Navn Kis, af Benjamins, Jakobs den yngste Sønns Stamme; hans Søn heed Saul, og han var uskicket at lede om sin Faders Ærne, og der han fandt dem ikke, gik han til Seeren, det er Samuel, at adspørge om dem; men Gud havde Dagen forud talt til Samuel, og sagt: ved denne Tid i Morgen vi. Jeg sende dig en Mand af Benjamins Land, og du skal salve ham til en Konge over mit Folk Israel, og der Samuel sage Saul, sagde Herren til ham: see Manden! om hvem Jeg har sagt: Denne, han skal styre mit Folk. Saa tog Samuel Oliekrucken, og ælte paa hans Hoved, og sagde: er det ikke saa, at Herren har salvet dig til en Konge over hans Ærd, og Herrens Mand skal komme heftig over dig, og du skal profetere, og du skal omstiftes til en anden Mand, og det skedte, da han vendte sine Skuldre at gaac fra Samuel, da vendte Gud hans Hjerter, og Guds Mand kom heftig over ham. Dernæst foresamledes alt Folket, og der blev kastet Lod om Kongedømmet imellem Israels Stammer for Herrens Ansigt, og Benjamins Stamme blev ramt, og mellem Benjamins Slægter faldt Lodden paa Sauls Faders Slægt og paa Saul i den, og alt Folket raabte: Kongen leve! Men Ammoniterne drog op imod Israel, og Saul

udbrog og vandt Seier, men der Israhel var forsamlet, da bad Samuel til Herren, og Herren gjorde et Tegn for Folkets Dine, at de kunde see det var ondt for Herrens Dine, at de havde begieret en Konge. Da bekendte Folket sin Synd, og frygtede saare for Herren og Samuel, men Samuel trøstede dem, og sagde: frygter ikke, I gjorde meget ilde, men viger kun ikke fra Herren; thi Han vil ikke forlade sit Folk for sit det store Navns Skyld, men gjøre I alligevel ilde, da skal haade I og eders Konge omtomme. 1 S. D. 8. 9. 10. 11. 12.

Saa var Saul Konge i Israhel, men hans Hjerter blev ikke fast ved Herren; han stolede paa sin Hærs Mangfoldighed og ikke paa Herrens Herre, og overtraadte hans Lov, og lydde ikke hans Ord, som Han talde ved sin Tjener Samuel, og Herrens Ord skedte til Samuel, og han talde dem for Sauls Øren, og sagde: Gienstridighed er en Trolddoms Synd, og at blive ved derudi er Afgudsdyrkelse, efterdi du har forkastet Herrens Ord, da har Han og forkastet dig, og du er ikke Konge. Og Samuel gik hjem, og besøgte ikke Saul mere indtil sin Dødsdag, men han sørgede over Saul. Da sagde Herren til Samuel: hvortil vil du sørge for Saul, nu Jeg har forskudt ham fra at være Israhels Konge, fyld dit Horn med Olie, og gik hen! Jeg vil sende dig til Israhel den Betlehemiter, thi blandt hans Sønner har Jeg udset mig en Konge.

E

